

Kári Thomsen, arkitektúr, hefur ringar royndir av landsverkfrøðingsstovninum.

I sambandi við ráðgevaði og projekteraði arkitektavirksemi fyri kommunur, feløg og privat kring landið, loyvir undirritaði sær at visa á hvussu almenni stovnurin — Landsverkfrøðingurin rekur undirgravaði og ólógligt virksemi, har endamálið sýnist at vera at taka arbeiði frá privatum vinnurekandi og tryggja stovninum avgerðarrættin fyri hvussu og hvar byggjast skal og hvør skal hava loyvi at byggja ella víðka verandi virksemi í byggunum kring landið.

Á vetri 1985 fekk undirritaði áheitan frá bygdaráðnum í Hvalba at gera bygdaskipan og byggisamtýkt fyri kommununa. Hetta arbeiðið lá og savnaði dust á sonevndu plandeild hjá Arnsteini Niclasen, meðan bygdarfólk trillaði tummilíngar og vónaði at okkurt kom av skafti frá Landsverkfrøðingsstovninum, soleiðis at sethúsaðki kundi frábyttast eftir góðkendari byggisamtýkt — og bygging setast í verk.

Umbidna arbeiðið bleiv við lygnum og trýsti á táverandi bygdaráðsformannin Dánjal J. Berg, lorkað frá mær, við m.a. grundgevingum at hetta arbeiðið átti Landsverkfrøðingurin. Eisini for tað at kosta kommununi minst eina millión um eg gjørdi arbeiði, varð sagt bygdaráðsformanninum.

Soleiðis misti eg hetta arbeiðið. Sakin varð lýst í Dimmalætting 10. mai 1986. Arnstein Niclasen hótti við stevning móti blaðnum, men bleiv tað bara til eina höttan.

Sera óheppið er at

byrja í sjálvstøðugari vinnu við einum sakarmáli móti bygdaráði ella Landsverkfrøðinginum, og bleiv tí einki gjørt við sakina.

Siðan hava aðrar uppgávur verið, ið skulu til Landsverkfrøðingin til ummælis. Her hevur tað eydnast at suldað og toyt málsviðgerð og byggiloyvi í fleiri ár.

Byggjætlanirnar hava verið avvisar við grundgevingum, ið vóru so burturvíð, at ein ikki skuldi trúð tað vóru fólk við verkfrøðingsútbúgving, ið hevði hetta um hendi. Enntá varð sagt, at Landsverkfrøðingurin ikki metti figgarligt grundarlag var fyri at lada virksemi (ávisa virksemið skal ikki avdúkað, tá hetta er sakini óviðkomandi), og varð m.a. tí sýtt fyri bygging.

Við hjálp frá sakforara og táverandi lögmanni Atla Dam eydnaðist at fáa byggiloyvið útvega til sjálvstøðuga vinnurekandi. Eitt í dag sera snøgt og væl virkandi virki. Táverandi stjóri á Landsverkfrøðingsstovninum, Mikjal Helmsdal, ánaði ikki at deildarleiðarin Arnstein Niclasen í heili tvey ár hevði ligið á málinum, men so varð tað eisini avgreitt uppá ein hálvan tíma.

Siðan havi eg fingið aðrar áheitanir frá m.a. partafeløgum um hjálp til útvegan av tekningum og neyðugum byggiloyvum.

Landsverkfrøðingurin v/ A. Niclasen ger, við mælir og umsitur egnu, sera vánaliga byggisamtýktir fyri flestu komm-

Landsverkfrøðingsstovnurin rekur:

Undirgravandi og ólógligt virksemi

-har endamálið er at taka arbeiði frá privatum vinnurekandi og tryggja stovninum avgerðarrættin fyri hvussu og hvar byggjast skal, og hvør skal hava loyvi at byggja. Súltin av málum fer fram á plandeildini á stovninum, har Arnstein Niclasen til endans fær lírka byggiharran uppá pláss, soleiðis at ætlanin verður slept, sigur Kári Thomsen, arkitektúr.

unur kring landið. Neyðugt er tí í ávisum fori at venda sær til stovnin og biðja um avrit av parti av bygdaskipanini, fyri at siggja, um ætlaða bygging er í tráð við tað av Landsstýrinum góðkendu samtykt. Men gakk, ein má ikki trúgva at nakað verður útflyggjað frá deildini hjá A. Niclasen. Heldur ikki um so Landsstýrið hevur góðkent tilfarið. Í besta lagi tekur tað ein góðan mánaða ella tveir, aðrenn avritið verður tokt.

Á byggideildini hjá eitt nú Tórshavnar Kommununi finnst ein heilt onnur tænasta. Her fært tú eitt tilikt avrit í hondina beinanvegin og uttan stórvægis hóvasták.

Drúga biðitíðin, ella súltin, um ein vil, fer fram, og havið gevst hjá A. Niclasen at lírka byggiharran upp á pláss, soleiðis at ætlanin verður slept. Lagt verður uppá byggimál, ið einki hava við L.V.-stovnin at gera. Úrslitið er at byggiharrin gerst so troytur og leiddur av óneyðuga slitinum, at hann fellur í fátt og hevur besta hugin at rýma av plássinum, til aðra bygd, har trygd kann fáast fyri, at L.V.-stovnurin ikki leggur seg tvørar fyri.

Arkitektúrur, hansara ráðgevandi verkfrøðingur og tekniskir assistentar missa aftur eitt projekt, og eini 10 til 15 arbeiðsplass á bygd fara fyri skeyðið.

Hetta er ein syndarlig stóða hjá nógvum ágrýtnum og dugnaligum fólki kring landið.

Og soleiðis heldur hesin almáttugi stovnur fram við forðandi virk-

semi fyri sjálvstøðug vinnurekandi, kommunur og arbeiðsfólk kring landið.

Grótbrotið í Hovi

Feskasta dómið er ein umsókn frá Hovs Kommununi um bygging í økinum Við Garð, frá kirkjuni og vestureftir. «Her er hættisligt at byggja». Hvi her er hættisligt at byggja verður einki nevnt um, og má tað vera minsta mark, um úttalið skal takast í álvara.

Landsstýrið tekur nú heldur ikki hetta í álvara og góðkennir 17. mai síðsta ár grótbrotið til vinnuligt endamál og sethúsa bygging. Við Garð, soleiðis sum bygdaráðið og fólk ynskja tað í kommununi.

Aðrenn grótbrotið varð lagt út í bygdaskipanini, varð fyriliks kanning gjørd um møguleiki nú gavst til bygging og hvussu stórt øki kundi bliva tokt.

brot ikki kann góðtakast til vinnuligt endamál, nei, tað er bert «nýttlig». Uttan nakra vitan ella fyriliks kanning av umstøðum á staðnum, verður bert sagt nei.

Somuleiðis viðvíkjandi sethúsa bygging í økinum Við Garð, frá kirkjuni og vestureftir. «Her er hættisligt at byggja». Hvi her er hættisligt at byggja verður einki nevnt um, og má tað vera minsta mark, um úttalið skal takast í álvara.

Landsstýrið tekur nú heldur ikki hetta í álvara og góðkennir 17. mai síðsta ár grótbrotið til vinnuligt endamál og sethúsa bygging. Við Garð, soleiðis sum bygdaráðið og fólk ynskja tað í kommununi.

Nei frá L.V.

Friðingarnevndin tók fult undir við ætlanini og rósti uppskotinum. Nú var lagamanni, skuldi ein trúð. Men gakk. Eitt samt bygdaráð tók undir við skitsu-uppskoti til servisustøð og møgulega kaffi-kunningarstovu til m.a. tvey nógvu ferðandi, ið halda til í Hovsdali á sumri.

Eftir besta førimumi eitt uppskot, ið lýkur øll krøv til fráleika til landsveg, inn- og útkoyringar, skipað busstøðipláss og annars eina bygging, ið hóskar væl til lendið og umhvørvið sum heild.

Roknað varð við sýtan av bygging — tað er vanlig manganagongd frá L.V.-stovninum, men torført

var at hugsa sær hvørjar grundgevingarnar fóru at verða.

So kom svar frá Landsverkfrøðinginum. Við heimild í Landsvegalógini verður sýtt fyri bygging við tí grundgeving, at «stóða ikki er tikið til, hvussu framtíðar landsvegur verður lagdur á strekkinum, og at meginparturin av økinum, ið ætlanin fevnir um, hoyrir til landsvega-øki á staðnum».

Eitt ótrúligt svar má sigast. Landsvegurin er gjørdur av nýggjum fyri uml. 9 árum síðan, breiðkaður og við nýggjari ibinding til bygdina. Eitt sera kostnaðarmikið arbeiði, ið leiðir landsvegaferðsluna uttan um bygdina.

Landið eigur ein part av grótbrotinum, og er ikki vanligt at landið/landsstýrið sýtir fyri bygging eftir at hava góðkent økið til vinnuendamála. Her er eitt hvørt spinnandi galið hjá Landsverkfrøðinginum (les A. Niclasen).

Bygdaráðini og íbúgv- ar hava skyldu at fylgja eini av landsstýrinum góðkendari byggisamtýkt. Løgtingslógin um býarskipanir og byggisamtýktir sigur einki um at Landsverkfrøðingurin er frittikin hesum reglum.

Sambært Løgtingslóg nr. 51 frá 25. juli 1972 um landsvegir, grein 1, skal landsstýrið triðja hvørt ár í seinasta lagi 1. april, og fyrstu ferð í 1973, kunngera fullgjøgna skrá yvir landsvegirnar. Samstundis sum kunngjørt verður hvar nýggjur landsvegur er fullfórður, hesa tey vegastrekki verin kemur í staðin fyri avlýst.

Hetta er greið tala, bert ikki fyri Landsverk-